



Mi živimo u relativnom, pojavnom, materijalnom svijetu, i svaka naša prosuda se tiče treće dimenzije. Zato nam je neshvatljivo tumačiti onostrano gdje ne postoji treća dimenzija.

U relativnom svijetu opažamo prostor, vrijeme, težinu, toplinu, i na osnovu toga sudimo.

Duhovni svijet je oslobođen svih dimenzija, i zato je beskrajan, može biti veoma mali i beskonačan, ovisno tko kako doživljava dimenziju onostranog. Na osnovu metafizičke realnosti energije, možemo zaključiti kako je sve nestvarno.

Bez obzira na specifičnost shvaćanja duhovne suštine svijeta, ipak postoji praktični model, pomoću koga možemo, iz naše materijalističke perspektive, stvoriti jasnu viziju svijeta. Manje je važno da li je neka teorija točna ili nije, ali je značajno imati jedinstven stav u tumačenju postojanja svijeta. Univerzalna kozmička svijest svima daje mogućnost osjećaja sveprisutnosti i širine pogleda na cjeli svijet.

Za pretpostaviti je da je u svijetu, sve u znaku vibracije, pulzacije, vrtnje i smjenjivanja krajnosti. Kao takve, krajnosti se privlače i odbijaju. Do krajnosti mora doći, i to je najvažnije za shvaćanje suštine. U materijalnom svijetu sve oksidira, stari i oslobađa krutu tvar u plin koji lebdi. Što je taj plin čistiji i lakši, otići će negdje daleko ka središtu svijeta, gdje ne postoji ništa. To ništa je beskrajna čistoća potekla iz materijalnog svijeta. To znači da je materijalni svijet neizostavni čimbenik svijeta kao cjeline. Drugo je pitanje što je on potpuna suprotnost apsolutnom stanju, kao savršenstvu.

Na osnovu toga moj model je zamišljena lopta, kao cjelina svijeta. Najprije, opažamo središte te zamišljene lopte i periferiju. Središte predstavlja apsolutno stanje, a periferija relativno stanje. Između središta - vakuuma, i materijalnog svijeta - periferije, postoje slojevita stanja različite gustine vibracije energije. Ova stanja su suprotstavljena, ali jedno ne može bez drugog. Zbog treće dimenzije, u materijalnom svijetu postoje oblici, i sudaranja. Tamo gdje je čista energija, sve se odvija holografski, gdje valovi ne smetaju jedan drugom.

Apsolutno stanje je Bog, kao vakuum, ili jedno veliko ništa. Iz naše perspektive i to ništa je nešto, jer govorimo o njemu kao da postoji. Samo idealna tišina i praznina mogu imati vječni mir, beskrajnu snagu vakuuma, i svemoć u vidu materijalizacije. Ali Apsolut je definiran apsolutnom istinom. Sve ono što je od te istine ka središtu, jest Bog, a sve ono što predstavlja energiju, pulzira od najviše čistoće, do relativnog svijeta materije, i tako se cjela stvar vrti u krug beskrajne mijene.

Na drugoj strani, relativni svijet je nestvaran i kao takav predstavlja čistu iluziju. Ono što nema konstantu postojanja ne možemo ga nazvati stvarnim. Zbog toga ga moramo nazvati iluzijom, iako nije zvučno za naše uši. Ali, materijalni svijet ima potrebu za energijom, i na taj način direktno podržava vakuum. Apsolutna istina savršeno razdvaja apsolutno i relativno stanje, i ona štiti Boga. Onog trenutka kada vakuum pređe granicu apsolutne istine, ulazi u metafizičku realnost energije najveće čistoće. Na putu ka materijalnom svijetu, energija smanjuje gustinu

vibracije.

Proizilazi da je apsolutno stanje - ništa, a relativno stanje - iluzija, znači i ono je ništa. Uviđamo da je cjeli svijet vječita mijena ništa i iluzije. Ništa drži sve na okupu, a preko iluzije čovjek doživljava relativno postojanje materijalnog svijeta. Kakva igra bez granica, sve moguće i sve nestvarno?

Sve na ovom svijetu prolazi sve slojeve unutar cjeline. Od vremensko-prostorne perspektive, do apsolutnog stanja, vakuum usisava sve na tom putu. Ali i relativni svijet povlači energiju, koja, preko apsolutne istine, slabi vakuum središta.

Na Istoku su nekada davno, suprotstavljene sile Apsoluta i relativnog stanja nazvali yin - yang, gdje ništa nije yin i ništa nije yang, nego se međusobno privlače i odbijaju, održavajući savršenu ravnotežu sila, i tako ovaj svijet opstaje kao cjelina.

Ono što je kruto, nečisto i materijalno, ostaje na periferiji, čekajući raspad, a ono što je suptilnije i čistije, brzinom svjetlosti, ide ka središtu, gdje ga privlači beskonačna snaga Apsoluta.

Ako malo dublje promislimo, sve se odvija na osnovu vibracije, pulzacije i prisutnih sila, koje se nikada neće umoriti.

Svijet je jedino mogao postati od apsolutnog stanja, iz jedne točke, kao ništa. Vjerojatno su mu dosadile milijarde godina takvog stanja, i došlo je do prve vibracije, koja se kasnije lako umnožila. Možda je prva vibracija samo pogreška.

Pravu sliku jedino može imati onaj tko shvaća duhovnu suštinu svijeta. Svi oni koji jedino materijalistički posmatraju stvari, ne vjerujem da mogu shvatiti o čemu je riječ.

Poanta života je mir, radost, ljubav, istina, svijest, bez iluzija, neznanja, i nametnutih stvari. Svaki pojedinac mora u sebi proživljavati svoje postojanje, a ne upoređivati ga sa nekim ili nečim. Jer, nema se što uporediti. Ono što je za vas nešto, za drugoga je ništa i tako redom.

U vezi sa tim samospoznaja je jedini put ka smirivanju čovjeka.

Na koji način je Bog značajan za čovjeka?

Vidjeli smo da je Bog apsolutni mir, tišina i čistoća. Preko Božanstva čovjek dobija blaženstvo ljubavi, upravo zbog mira, tišine i čistoće koje nedostaju tijelu.

Bog i energija ne mogu biti sentimentalni, a blaženstvo se dolazi od alkemije, kada se sjedine fizički i duhovni aspekti života.

Preko disanja i čakri, u tijelo unosimo aspekt apsolutnog, Božanstvo, istinu, energiju, svjetlost, toplinu, i osnovne elemente za građu tijela.

Ujedno, disanje regulira razinu svijesti, te odnos fizičkog i duhovnog, tijela i duše, srca i energije.

Osnovna stvar - da ti nisi tijelo - mora ti biti jasna sada. Ti radiš u svijetu i misliš da ti obavljaš taj posao, ali ono što se zapravo dešava je ovo: životna sila kada se pojavi u obliku misli i riječi, postaje um, tako da je ova energija uma, životna sila uma, ta koja je princip djelovanja. Biće, svijest, je Bog koji svjedoči životnoj sili i djelovanju uma. On se ne miješa, on samo svjedoči. Razlog tvoje nesreće je u tome što misliš da ti išta radiš.

Čak je i boravak u svijesti vremenom ograničen. Ono što sam nekada volio, sada više ne želim, pošto sam svjestan svoje prave prirode. Ova svijest mi više nije potrebna, čak ni pet minuta. Da si kojim slučajem sada na samrti, ti bi bio spreman dati gomilu novaca da bi produžio svoj život samo pet minuta. Ja ne dajem ni pet centa za to. Ja sam izgubio svu ljubav prema ovom manifestiranom svijetu.

Moje vlastito iskustvo je, da se zapravo nikada ništa ne dešava u ovom svijetu. Tragalac, traganje i traženo - nijedno od ova tri stanja nije stvarno. Ništa se ne dešava - sve što se odvija u svijetu, je privid.

Ja sam shvatio svoju prirodu: ona je uvijek živa, ali ne tako kako svi misle. Ja ne želim živjeti u ovom životu pomoću znanja subjektivnog svijeta ili iskustva subjektivnog svijeta. Ljudi mi govore da moram živjeti, ali ja neću živjeti tako. Ja sam živ zbog svoje vlastite prirode: ona je tu, ja sam tu samo zbog postojanja. Moje pravo stanje, koje je potpuno i nepodijeljeno, je izvan rođenja i smrti. Mene, tijelo i um nikada ne ograničavaju. Ja sam bezgraničan.

Ja, Apsolut, nikada nisam imao iskustvo da sam živ, a sada imam iskustvo da sam živ i sve ove nevolje doživljam kroz to ja-sam-živ iskustvo. To iskustvo je ograničeno vremenom i prostorom; ali jednom kada shvatim cjelu stvar, shvaćam da nikada nisam imao nikakvo iskustvo da sam živ.

Shvati šta govorim. Svijest se javlja spontano. Jednom kada sam svjestan sebe, ja znam da postojim i ja volim to postojanje; ja ne želim da me to postojanje napusti i upravo je to ono što me tjera na borbu tokom cjelog dana dok me san ne savlada, a sve samo zato da bi ta ljubav prema postojanju bila zadovoljena.

Sastavio: [Pero](#)



Ovdje može biti Vaša reklama